

HKR-intervju: PARNI VALJAK

9. prosinca 2000. "Tradicionalni Božićni koncert» u Stadthalle Dietikon pokraj Züricha. Naš sugovornik **Husein Hasanefendić – HUS**, autor i jedan od osnivača legendarne grupe **Parni Valjak**, izjavljuje:

«..mačak ima još što za reći u ovom dvorištu!»

Razgovarao: **ZORAN KNEŽEVIĆ**

HKR: *Vaš zadnji album "Zastave" suprotstavljaju životno iskustvo i mladenačke ideale. Kako se "Zastave" ponašaju na vjetrovima?*

Po mnogima je ovaj album svrstan u jedan od najboljih albuma u Hrvatskoj. Velika je stvar kad ti nakon 25 godina rada netko prizna da si napravio najbolji album. Obično se najbolji album dogodi u početku karijere na osnovu koga se kasnije to pretvori u neki standard benda. Ponekad se neka pjesma dostojna usporedbe i zalomi, ali teško je nakon dugog zajedničkog rada napraviti album koji kao cijelina, zbirka puno dobrih pjesama biva tako dobro prihvaćen. "Zastave" su to uspijele.

Sad više ne moramo tumačiti život i što se dogana, to su učinile "Zastave" i pretprošli album. Ta dva albuma su, ako netko dobro isčitava, ipak izašla iz situacije u kojoj smo živjeli. Mene je politika inficirala uređujući mi život protiv moje volje. Onda ja ne mogu iskreno pjevati o nečemu a istovremeno izmišljati. To ne ide, nego govoriš ono što te tišti.

Ako te tišti način na koji ti je život satkan, a većina toga je mimo tvoje volje, onda ti to

moraš opservirati. Ako u krajnjoj liniji imaš savjesti moraš nešto o tome reći. Sad sam u autorskoj fazi u kojoj mogu raditi opušteno, nešto potpuno u drugom filmu.

www.hkr.ch

HKR: *Iako ste već 25 godina na sceni ipak je «vrijeme na vašoj strani». Koju čarobnu formulu prikupljanja i održavanja energije koristi Parni valjak?*

HUS: To je veselje tog što radimo. Jako smo naporan bend u smislu opsluge, teško nam je udovoljit. Ne zato jer smo razmaženi, već jedino što hoćemo dobre uvjete. To ti je kao kad hoćeš trčati sto, petsto metara ili pet kilometara a netko ti metne prašinu u tenisice. Znaš ono, nećeš pretrčati bez žuljeva. Mi ne želimo tu prašinu, mi hoćemo ugodnu tenisicu da odtrčimo maksimalno koliko možemo, to je vrlo logično. Na žalost, u

ovom našem stažu koji je za pravo, objektivno užasno dugačak, a u svjetskim relacijama bi bio duplo duži zato jer na velikom tržištu period između turneja i studija može biti znatno duži. Možeš se više odmoriti, više novaca zaradiš pa možeš godinu dana ne raditi ništa, putovati svijetom, zaželiti se ponovo.. pustiti da se publika ponovo tebe zaželi.

Na malom tržištu moramo stalno raditi, raditi i raditi. I mi se razvijamo, ali neke stvari koje bi se trebale paralelno razvijati sa nama jednostavno ne funkcioniraju dovoljno dobro, pa se susrećemo sa problemima koji nas užasno frustriraju.

HKR Subotom
17.00-18.00
Kt. Zürich
97.5 MHz

Nekad jednostavno ne postoje uvjeti, znaš ono čovjek uloži pet miliona maraka u klub i napravi binu dva na dva metra. Otrprike to je njihovo shvaćanje glazbe: «Evo ... a tu ... će onda ... bend ... na bini...!» a nama treba samo za bubanj takva bina, a kamoli za sve